

ניצוץ אחר - המגזין שלנו

בואו נדבר חינוך

עמותת "ניצוצות" מובילה קהילת מתנדבים הפועלים מתוך תשוקה לעורר השראה בקרב כלל התלמידים בישראל. אנחנו פותחים בפני התלמידים מרחב אפשרויות למימוש עצמי, באמצעות רצף מפגשים מגוונים, דוגמה אישית ומעורבות חברתית.

עוד מעט חג שמח

שותפים שלנו, בואו נהיה גאים ביחד בעשייה המשותפת שלנו בחודשים האחרונים בשדה החינוכי בישראל. קבלו טעימה קטנה מהפעילות שלנו בבתי הספר בשיתוף המנחות והמנחים היקרים שלנו ועם ארגונים עסקיים וציבוריים שונים ומגוונים. הימים האלה קשים ותחושת המועקה משותפת לרבים כל כך - הורים, מורים וגם תלמידים. אולי דווקא בגלל זה, המפגשים המיוחדים האלה בבתי הספר, בהם המנחים המתנדבים נפגשים עם תלמידים וחושפים אותם לעולמות מרתקים ואחרים מהווים מעין נחמה קטנה. אלה רגעים קסומים של קשר, של חקר, של גילוי ולמידה של דברים חדשים, של השראה. אלה ניצוצות של תקווה ואופטימיות. נאחל חג פסח שמח, חג של צמיחה, חופשה מהנה, ושנמשיך להתקדם יחד למען הצלחות משותפות, והכי חשוב - נייחל להחזרת כל החטופות והחטופים בשלום ובמהרה!

שרון יהושע
מנכ"לית

שביט פרגמן מנחה בניצוצות

שביט מתנדב בבתי ספר מזה כ-15 שנים ונותן צוהר לתרבות המזרח. הניצוץ המיוחד שלו הוא משחק אסטרטגיה יפני שנקרא 'גו'. זהו משחק הלוח העתיק ביותר בעולם שעדיין משחקים בו היום. שביט הוא מנכ"ל חברת "מיינד פרמה אירופה" ליעוץ אסטרטגי, שהיא גם חברת תרופות. מרצה לאסטרטגיה ותורת המשחקים, מפיק 3 קונגרסי ה"גו" הראשונים בישראל, מרצה ומעודד הקמת מועדוני ופעילויות גו/ באדוק. בעבר מרצה לרוקחות תעשייתית ומחקר ביתר לחץ דם.

ספר לנו על המסע שלך בהכרת הניצוץ שלך

בשנה השנייה של לימודי עתודאי לרוקחות, ראיתי בקפיטריה מודעה "גו" - משחק חשיבה יפני" וזה נקלט אצלי בירכתי המוח. הלכתי לחנות בירושלים וקניתי סט משחק, ופשוט התאהבתי. הצעד הבא היה לפתוח את המועדון ומי שרצה הגיע לשחק. פשוט הגיעו אנשים! חזרתי לזה בשלב מאוחר יותר כשהתחלתי ללמוד מנהל עסקים שם כתבתי מאמר ששילבתי בו את הגו וחלקים מתורת המשחקים.

כשסיימתי את העתודה עבדתי כעשור בחברת תרופות "פארמה בסט", שם הייתי סמנכ"ל. הגעתי לתפקיד עסקי ושם חייבים חשיבה מסוימת שתאפשר לנו להגיע לנתחי שוק גבוהים יותר. הצלחנו לשמר מדרגות של ירידת מחיר, חשיבה אסטרטגית, להתמודד עם תרחישים מקומיים ולראות את התמונה הגדולה, ואת כל אלו אני לוקח מהמשחק 'גו'. בגו' צריך לעשות זום אין ואאוט. המסלול שעשיתי בעצם נתן לי את האפשרות. כהורה אני אומר שצריך לתת לילד גם מפה וגם מצפן.

"אליס, התועילי להגיד לי, בבקשה, באיזו דרך עלי ללכת מכאן?"
"זה תלוי במידה רבה לאן את רוצה להגיע," אמר החתול.

ספר לנו על המפגש עם התלמידים בכיתה

בכיתה אני נותן להם טעימה רחבה מהמזרח, מסין, יפן, קוריאה, מלמד אותם כמה מילים ביפנית. תמיד משלב מילים מהשפה, הפעולות עם אלמנטים שקשורים לתרבות (מקלות צ'ופסטיקס, מראה להם תמונות ומשלב חידות, מספר להם על שוק הדגים ביפן כדוגמא ליעילות השינוע) ומלמד את המשחק.

הפכתי אתגר בתורת המשחקים למשהו פשוט שילדים יכולים להתמודד איתו- איך לפתח אסטרטגיה, דרך סיפור, דרך משימה, דרך משחק. התלמידים נכנסים לזה ממש, התגובות מדהימות, רוצים שמשחק שוב ושוב.

מה אפשר לקחת מהמשחק לחיים?

יש מחקרים שמראים שגו מפעיל את שני הצדדים של המוח. בשונה משחמט, גם דמיון

וגם יצירתיות. אני מראה להם איך דרך משחק של "גו", אפשר לשפר את הזיכרון, וכך ייקח להם פחות זמן לשיעורי בית, להתכונן לבחינות ויותר זמן לתחביבים שלהם, לדברים שהם אוהבים לעשות. משחק ממוצע של "גו" הוא 270 מהלכים, מי יכול לזכור את כל זה? אז לא צריך לזכור, אפשר דרך סיפור. וכך אני נותן להם כלים ליעילות. אני קורה ל"גו" "ספירלה של מצוינות" כי אתה כל הזמן מטפס למעלה.

איך אתה מצליח להשפיע על התלמידים?

יש בתי ספר שהשארתי להם סט של משחק ואז הם מתעניינים ומבקשים מרכזת השכבה את המשחק בכדי לשחק בו. זה שיש להם את האפשרות לשחק בביה"ס עם סטים, זה מונגש להם ומאפשר שתהיה לזה המשכיות וזה מחמם לי את הלב. כדי להתחבר לילדים צריך לדבר אליהם בשפה שלהם לכן אני גם ממליץ להם על אפליקציה של המשחק.

אני מחלק להם סימניות של "גו" שמכילות את חוקי המשחק וכתוב עליהן: "גו מיטיב עם הטוב ומשכלל את המשוכלל". כל מי שמשחק "גו" לאורך זמן זה כמו תוסף למוח.

כלי המשחק המסורתיים כוללים לוח עץ ו-361 אבני משחק, 181 אבנים שחורות, 180 לבנות בשתי קערות נפרדות. אני מראה לתלמידים איך מקבץ האבנים במשחק יוצר צורות מאמנות לחימה, צורות של פרח, צב, כלב, סוס, אני עושה להם המון המחשות, של איך לשחק נכון, מחבר להם את זה לחגי ישראל וזה מאוד מסקרן אותם ומפתח את הדמיון. הם מרותקים ללוח!

איך אתה מצליח לשלב ערכים במשחק?

בתחילת המשחק אני מסביר להם שכמו שיש באומנויות לחימה קידה, אצלינו זה לאחל בהצלחה "אוניגאשימה"- הם אומרים כולם יחד ולוחצים יד. בסוף המשחק, לא משנה מה התוצאה, יש לומר תודה, תודה שהתאמצת (לומדים טיפה יפנית על הדרך) ואני חייב להגיד לך שזה מחלחל הבייתה. באו אליי הורים לילד שמשחק את המשחק כבר חצי שנה, ואמרו לי "הילד אמר לנו תודה על הארוחה!" הבנתי שזה בא מה"גו". זה לא קורה ביום אחד, אבל כשאתה מתרגל לעשות את זה ונותן את הכבוד לצד השני, אז יש בזה המון ערכים מוטמעים.

סיים מחזור ניצוצות עם שביט בבית ספר "שחקים" בארנית